

הלכות נטילת ידים לסעודה – ח

נטילת ידים באלונטית

שוע"ר סי' קסב

ד ואם שפשפן בדבר קשה וחזר ונגע במי השפשוף, נטמאו הידים בנגיעתן בלחלוחית מים הטמאים.

יג כל טומאת המים מהידיים אינה אלא במים שעל היד בשעת נטילה, שאז בקל נטמאו המים, בין מהיד עצמה כגון מים ראשונים, בין מיד אחרת טמאה ואפילו הם מים שניים, אבל מים שאינן על היד, אף על פי **שידיים טמאות נוגעות בהם בשעת נטילה, אינן מטמאות אותן**, שהרי לא אסרו ליתן מים בחפניו לחבירו אלא מפני שאין חפניו כלי, אבל לא משום שנטמאו המים מחפניו...

יזהר בכלי שאין לו אלא אוזן אחד, שאם יאחזנה בידו לחה ממים טמאים **לא יאחזנה בידו השניה.**

אבל אם היתה האוזן מלוחלחת במים הטהורים, אף על פי שנגעו בהם ידים טמאות, **אין לחוש ליגע בהם אפילו בשעת נטילה** (ואפילו מים שעל גבי ידים טמאות אינן מתטמאים אלא בשעת נטילתן לאכילה, אבל **מי שידיו מלוחלחות במים שלא בשעת נטילתן לאכילה, ונגע בהן מי שטיהר ידיו לאכילה, ידיו טהורות**).

יד כששופך מים ראשונים על ידיו, צריך לזהר שלא ישאר על ידיו צרור או קיסם או שום דבר אחר, לפי שאין מים שניים מטהרים אלא מים שעל גב היד, ולא **המים שיצאו מהיד על גבי צרור או דבר אחר וחוזרים ומטמאים את היד שהיא נוגעת בהם.**

השכמת הבוקר, סדר הנטילה

ויזהר מאד, אפילו לעכב, ליטול בסירוגין, כי כן קבלו חכמי הקבלה שאין רוח הטומאה עוברת לגמרי מכל וכל **עד שיטול ג' פעמים בסירוגין.**

גם צריך לזהר, אפילו לעכב, שיהיו מים הכשרים לנטילת ידים לסעודה. ושיבואו על ידיו מכח כלי ומכח אדם. וגם **שלא ליגע בידו הנטולה בלחלוחית המים שעל פי הכלי שנטמאה בנגיעת היד שאינה נטולה.** וכן צריך לזהר מדברים החוצצים. וכל דבר הפוסל בנטילת ידים לסעודה. לפי **שכל נטילה הפסולה לסעודה אין לברך עליה בשחר.**

סדר נטילת ידים לסעודה

(ב) צריך לשפוך ב' פעמים רצופים. ולא יגע בכלי בידו הלחה בין שפיכה לשפיכה, **פן יגע בידו השניה** (אז) בלחלוחית זו שעל הכלי שבאה ממים טמאים שעל ידו הראשונה. ואף שיחזור וישפוך על ידו השניה שתי פעמים אין המים שעל יד זו מטהרים את הלחלוחית מים טמאים שנטמאו מיד הראשונה.

(ו) ואם יש עליהן איזה לכלוך וצריך להעבירו תחלה על ידי שפשוף מים יפה, יזהר **לקנח ולנגב המים יפה מהיד קודם נטילה**, כי הם מים טמאים ויטמאו את מי הנטילה.

תורת מנחם ס"ק לח

לכאורה צע"ג, שהוא היפך דעת טושו"ע ודעתו בשו"ע שלו הנ"ל. ויש לומר הטעם, **שכיון שהצריך שפשוף** – כנראה כדי להסיר הלכלוך לגמרי בלי פקפוק – היינו יד ביד חברתה, אם כן אתינן לדין דאין מים דיד זו מטהרים טומאה שבאה מיד חברתה ... ולכן אין תקנה אלא בנגוב.

בדי השלחן סי' לג ס"ק יג

ולמעשה ראיתי יראי ה' מדקדקין לנגב ידיהם קודם הנטילה יפה יפה מכל לחלוח של מים.

ספר המנהגים – חב"ד ע' 21

נטילת ידים לסעודה ג' פעמים, עם אלונטית, כבר נתפשט זה בקרב כל החסידים.